

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/446/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111220060
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1111220060.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: M. I., G. K. XXX/X, S. W., zast. JUDr. Ivanou Magdolenovou Joríkovou, advokátkou so sídlom Hrnčírikova 1/B, Partizánske, proti odporcovi: FLAW s.r.o., IČO: 44 061 749, Belopotockého 2, Bratislava, o zaplatenie 286,65 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07. februára 2013, č. k. 9C 148/2011-60, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 286,65 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo žalovanej sumy od 16. 4. 2011 do zaplatenia a na účet právnej zástupkyne navrhovateľky nahradiť trovy konania vo výške 523,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľka mala platobným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 2. 10. 1998, č. k. 3Ro/651/1998, vykonateľným dňa 4. 11. 1998, uloženú povinnosť zaplatiť spoločnosti DB SLOVAKIA investičný fond, a. s., Továrnska 210, Tlmače, sumu 4.875,- Sk s príslušenstvom. V priebehu konkurzného konania spoločnosť DB SLOVAKIA investičný fond, a. s. postúpila túto pohľadávku na spoločnosť FLAW s.r.o.. Dňa 2. 2. 2009 bolo navrhovateľke ako povinnej zaslané upovedomenie o začatí exekúcie EX 965/2008 na vymoženie pohľadávky vo výške 62,24 eur a príslušenstva vo výške 149,41 eur (trovy súdneho konania v sume 6,64 eur, trovy právneho zastúpenia v sume 24,56 eur, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní v sume 32,36 eur, trovy oprávneného v exekučnom konaní v sume 16,60 eur a predbežné trovy exekúcie v sume 69,25 eur). Navrhovateľka časť tejto sumy vo výške 173,60 eur uhradila priamo odporcovi dňa 3. 3. 2009 a následne ho vyzvala, aby túto sumu zaslal súdnemu exekútorovi Z. Z. G., so sídlom exekútorského úradu L. J. XX, Levice. Zvyšnú časť vymáhanej pohľadávky vo výške 38,05 eur uhradila navrhovateľka dňa 6. 3. 2009 v prospech účtu menovaného súdneho exekútora. Dňa 10. 3. 2010 bol navrhovateľke zaslaný príkaz na začatie exekúcie na vymoženie pohľadávky s príslušenstvom vo výške 286,65 eur (pohľadávka v sume 62,24 eur s príslušenstvom vo výške 224,41 eur), ktorá bola uspokojená zrážkami zo mzdy navrhovateľky. Listom zo dňa 23. 3. 2011 navrhovateľka vyzvala odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 286,65 eur v lehote do 15. 4. 2011. Z uvedených skutočností mal súd prvého stupňa za preukázané, že žalovaná suma 286,65 eur bola na základe príkazu na začatie exekúcie navrhovateľke zrazená zrážkami zo mzdy vykonanými dňa 13. 4. 2010, 14. 5. 2010 a 14. 6. 2010, a to napriek tomu, že vymáhanú pohľadávku navrhovateľka zaplatila priamo odporcovi ešte dňa 6. 3. 2009, ktorý však súdneho exekútora o tejto skutočnosti neinformoval. Obranu odporcu založenú na nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v konaní z dôvodu, že suma 286,65 eur bola poukázaná na účet súdneho exekútora, nie odporcu, prvostupňový súd nevyhodnotil ako dôvodnú s poukazom na skutočnosť, že súdny exekútor vykonával exekúciu na návrh a v prospech odporcu. Prvostupňový súd neprihliadol ani na námietku započítania úrokov z omeškania do sumy 173,60 eur, ktorú navrhovateľka uhradila

odporcovi dňa 3. 3. 2009, nakoľko tieto neboli platobným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 2. 10. 1998, č. k. 3Ro/651/98 priznané. Odporcovi preto titulom vydania bezdôvodného obohatenia uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 286,65 eur spolu s 9,25 %- ným ročným úrokom z omeškania priznaným podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka od 16. 4. 2011, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve zo dňa 23. 3. 2011. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v konaní plne úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania v celkovej výške 523,- eur pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 17,- eur a z trov právneho zastúpenia v sume 506,- eur, a to za 4 úkony právnej služby á 23,24 eur: prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu, písomné vyjadrenie k odporcu, účasť na pojednávaní dňa 17. 4. 2012, 1 úkon právnej služby á 27,88 eur vrátane 20 % DPH: účasť na pojednávaní dňa 7. 2. 2013, hotové výdavky: 3x á 7,41 eur + 1x á 7,63 eur + 1x á 9,37 eur, náhrada za stratu času: 7x á 12,71 eur + 7x á 15,61 eur, náhrada cestovných výdavkov za 2 cesty G. - K.J. a späť (4x 135km) spolu v sume 68,63 eur, amortizácia motorového vozidla za dve uvedené cesty v sume 98,82 eur (4x135kmx0,183).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietne a odporcovi prizná náhradu trov konania, alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odporca sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého započítanie úrokov z omeškania nie je možné z dôvodu, že tieto v exekučnom titule priznané neboli. Táto skutočnosť sama o sebe totiž znamená len nemožnosť ich vymáhania v exekučnom konaní, avšak nič nemení na povinnosti navrhovateľky platiť úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po vykonateľnosti súdneho rozhodnutia, t. j. od 5. 11. 1998. Navrhovateľka po vykonateľnosti exekučného titulu zaplatila pôvodnému vlastníkovi pohľadávky sumu 99,58 eur, z čoho vyplýva, že vo zvyšnej časti pohľadávky (93,44 eur) bola v omeškani od 5. 11. 1998 do 3. 3. 2009, čo pri 17,6 %- nom ročnom úroku z omeškania predstavuje spolu sumu 169,91 eur, ktorú si odporca titulom úrokov z omeškania započítal na plnenie navrhovateľky uskutočnené v jeho prospech dňa 3. 3. 2009 vo výške 173,60 eur. V tejto časti sa preto nemôže jednať o bezdôvodné obohatenie sa zo strany odporcu. Namietal tiež jeho pasívnu vecnú legitimitáciu v konaní z dôvodu, že žalovaná suma 286,65 eur bola uhradená na účet súdneho exekútora a jej časť vo výške 144,26 eur predstavovala trovy exekučného konania prináležiace súdnemu exekútorovi. Prvostupňový súd sa však s týmito skutočnosťami vyrovnal nedostatočným spôsobom, keď uviedol, že súdny exekútor vykonával exekúciu na návrh a v prospech oprávneného. V tejto súvislosti odporca vyslovil názor, že sumu 286,65 eur si navrhovateľka môže uplatňovať voči súdnemu exekútorovi, resp. voči Slovenskej republike titulom náhrady škody. V ďalšom odporca prvostupňovému súdu vytkol, že sa žiadnym spôsobom nevysporiadal ani so skutočnosťou, či navrhovateľka sumu vymáhanú v exekučnom konaní zaplatila v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Nakoľko tak podľa odporcu neurobila, pri oneskorenom zaplatení vymáhanej sumy sa celková výška záväzku zvýšila o trovy exekúcie, ktoré súdny exekútor predbežne vyčíslil sumou 182,30 eur. Záverom odporca z opatrnosti vzniesol námietku premlčania majúcu za to, že návrh doručený súdu dňa 22. 6. 2011 bol zo strany navrhovateľky uplatnený po uplynutí dvojročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Obč. zák., keďže úhrada sumy 173,60 eur bola vykonaná dňa 3. 3. 2009 a sumy 38,05 eur dňa 6. 3. 2009. Rovnako aj výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola odporcovi doručená po uplynutí premlčacej doby dňa 23. 3. 2011. S odkazom na ust. § 150 ods. 2 O. s. p. poukázal aj na neprimerane vysoké trovy konania, ktoré boli navrhovateľke priznané súdom prvého stupňa odhliadnuc od skutočnosti, že začatie exekučného konania aj nesprávne uskutočnené platby zapríčinila práve ona.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Opätovne poukázala na to, že pokiaľ by odporca informoval súdneho exekútora o úhrade exekučne vymáhaného záväzku, exekučné konanie by bolo zastavené a nedošlo by k vzniku bezdôvodného obohatenia. K namietanému započítaniu úrokov z omeškania uviedla, že v zmysle ust. § 580 a 581 Občianskeho zákonníka k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretnú, ale v dôsledku úkonu adresovanému druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Započítací prejav vôle musí pritom spĺňať požiadavky v zmysle ust. § 37 Obč. zák.. V predmetnej veci však zo strany odporcu nikdy nedošlo k prejavu smerujúcemu k započítaniu a preto takéto tvrdenie označila navrhovateľka zo strany odporcu za účelové. Zdôraznila, že keby aj došlo k započítaniu, toto by bolo podľa nej neplatné, nakoľko podstatná časť úrokov z omeškania bola v rozhodnom období už premlčaná. Nesúhlasila ani s námietkou

pasívnej vecnej legitímácie odporcu v konaní, ktorý v roku 2009 od navrhovateľky prijal dlhované plnenie, avšak túto skutočnosť súdnemu exekútorovi neuviedol. Nakoľko súdny exekútor neporušil žiadne práva a povinnosti a v exekučnom konaní postupoval v súlade so zákonom, nie je možné si voči nemu, či Slovenskej republike uplatňovať náhradu škody. Naopak práve nekonaním odporcu došlo k navýšeniu trov exekúcie, za čo nesie plnú zodpovednosť odporca. Rovnako podľa navrhovateľky neobstoja ani námietky odporcu voči výške priznanej náhrady trov konania, nakoľko súdne konanie bolo zapríčinené nekonaním odporcu, ktorý bol pred jeho začatím vyzvaný na úhradu žalovanej pohľadávky, avšak bezúspešne.

Odvolačný súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

V zmysle ust. § 451 a § 454 Občianskeho zákonníka je bezdôvodné obohatenie povinný vydať ten, kto získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, alebo z nepoctivých zdrojov, alebo ten, za koho sa plnilo, čo mal podľa práva plniť sám.

V prejednávanej veci navrhovateľka bezdôvodné obohatenie odvodzovala od duplicitného vymoženía pohľadávky v prospech odporcu ako oprávneného v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom Z. Z. G. pod sp. zn. EX 965/2008. Odporca sa žalovanému nároku bránil námietkou započítania úrokov z omeškania do platby navrhovateľky uskutočnenej dňa 3. 3. 2009, ďalej námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a v odvolacom konaní aj námietkou premlčania. Prvostupňový súd dal za pravdu navrhovateľke a konštatoval, že na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu sa v dôsledku skutočnosti, že od navrhovateľky bola v predmetnom exekučnom konaní vymožená v prospech odporcu ako oprávneného suma 286,65 eur a to aj napriek tomu, že vymáhaný dlh zanikol splnením ešte v marci 2009, kedy navrhovateľka na základe upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 2. 2. 2009, sp. zn. EX 965/2008-8z uhradila časť vymáhanej sumy odporcovi a časť súdnemu exekútorovi. Odvolačný súd však nemôže potvrdiť ani vyvrátiť vecnú správnosť tohto záveru majúc za to, že k jeho prijatiu došlo prvostupňovým súdom predčasne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci (§ 120 ods. 1 O. s. p.).

Z obsahu upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 2. 2. 2009, sp. zn. EX 965/2008-8z, založeného na č. l. 10 vyplynulo, že navrhovateľka ako povinná bola súdnym exekútorom Z. Z. G. vyzvaná, aby v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia uhradila na účet súdneho exekútora sumu 211,65 eur titulom pohľadávky odporcu s príslušenstvom spolu v sume 142,40 eur a predbežných trov exekúcie v sume 69,25 eur, s upozornením, že v prípade neuhradenia uvedenej sumy v stanovenej lehote dôjde k navýšeniu trov exekúcie. Navrhovateľka preukázateľne časť tejto sumy vo výške 173,60 eur uhradila dňa 3. 3. 2009 priamo na účet oprávneného a časť vo výške 38,05 eur uhradila dňa 6. 3. 2009 na účet súdneho exekútora. Prvostupňový súd však žiadnym spôsobom nezistoval, a z obsahu súdneho spisu nevyplýva, či k úhrade sumy 211,65 eur došlo v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, alebo po uplynutí tejto lehoty, čo je skutočnosťou rozhodujúcou pre ustálenie rozsahu bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ totiž navrhovateľka uhradila sumu uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie v lehote 14 dní od jeho doručenia, došlo k zániku vymáhanej povinnosti v celom rozsahu bez ohľadu na to, či vymáhaná suma bola navrhovateľkou pred vydaním exekučného príkazu poukázaná na účet súdneho exekútora alebo oprávneného, ktorý je v zmysle ust. § 36 ods. 11 Exekučného poriadku povinný o tejto skutočnosti bezodkladne informovať súdneho exekútora a pri nespnení tejto povinnosti je oprávnený (odporca) v zmysle uvedeného ustanovenia povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy, ktoré mu vznikli v čase od prijatia plnenia oprávneným až do splnenia oznamovacej povinnosti. Pokiaľ preto odporca neoznámil súdnemu exekútorovi prijatie peňažných prostriedkov od povinnej, trovy, ktoré súdnemu exekútorovi vznikli pri pokračovaní v exekučnom konaní a ktoré boli spolu s pohľadávkou vymožené zrážkami zo mzdy navrhovateľky, predstavujú v zmysle ustanovenia § 454 Obč. zák. v spojení s § 36 ods. 11 Exekučného poriadku plnenie poskytnuté navrhovateľkou za odporcu. Na uvedenom nič nemení ani z pohľadu odvolacieho súdu účelová námietka odporcu týkajúca sa započítania sumy 173,60 eur, nakoľko pre účinné započítanie pohľadávky je okrem iného v zmysle ust. § 580 Obč. zák. nevyhnutný započítací prejav vôle adresovaný druhému účastníkovi, ktorého existenciu odporca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal a ani netvrdil. Pokiaľ by navrhovateľka sumu 211,65 eur neuhradila v lehote 14-dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, vymáhaná povinnosť by sa navýšila o ďalšie trovy

exekúcie, čo by v konečnom dôsledku znamenalo, že k bezdôvodnému obohateniu by došlo v nižšej ako žalovanej výške.

Za nedostatočné považuje odvolací súd aj dokazovanie zamerané na posúdenie nemenej dôležitej otázky pasívnej vecnej legitímácie v konaní, ktorej danosť súd prvého stupňa arbitrárne a nelogicky vyvodil zo skutočnosti, že exekúcia bola vykonávaná na návrh a v prospech oprávneného. Nereflektoval pritom skutočnosť, že suma 286,65 eur bola poukázaná na účet súdneho exekútora (nie oprávneného), čo vyplýva z poštových poukážok a príkazu na úhradu založených na č. I. 16, a to, či si súdny exekútor splnil povinnosť uloženú mu ust. § 36 ods. 8 Exekučného poriadku a od povinnej prijaté peňažné prostriedky poukázal vo výške 142,40 eur odporcovi (oprávnenému), prvostupňový súd žiadnym spôsobom neverifikoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na nedostatočne zistenom skutkovom stave veci a z dôkazov, ktoré vykonal, vyvodil nesprávne skutkové zistenia, odvolací súd musel jeho rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V novom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie oboznámením sa s obsahom exekučného spisu sp. zn. EX 965/2008, ktorý si od súdneho exekútora Z. Z. G. súd opätovne vyžiada pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty podľa § 53 O. s. p.. Svoju pozornosť pritom zameria na zistenie, či k úhradám vykonaným navrhovateľkou dňa 3. 3. 2009 a dňa 6. 3. 2009 došlo v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, či oprávnený v exekučnom konaní informoval podľa § 36 ods. 11 Exekučného poriadku súdneho exekútora o prijatí sumy 173,60 eur od povinnej, a či súdny exekútor po odpočítaní trov exekúcie poukázal oprávnenému peňažné prostriedky vymožené od navrhovateľky zrážkami zo mzdy a zistené skutočnosti vyhodnotil v intenciách vyššie prezentovaného názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa podľa § 226 O. s. p. viazaný. Vysporiada sa aj s námietkou premlčania vznesenou odporcom v priebehu odvolacieho konania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o náhrade trov konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.) rešpektujúc ust. § 151 ods. 8 O. s. p., podľa ktorého súd osobitne vyjadrí trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.